

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 36CbZm/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519202219
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Smolko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:1519202219.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudcom JUDr. Martinom Smolkom, v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 právne zastúpený: FROLKOVIČ Legal, s.r.o., so sídlom Námestie Mateja Korvína 1, 811 07 Bratislava proti žalovanému v 1. rade: PZ., obaja právne zastúpení: Kanisová & Kanis Advokátska Kancelária s.r.o., so sídlom Ďumbierska 3F, 831 01 Bratislava, o zaplatenie 1.001.283,23 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu 1.001.283,23 eur spolu so 6 % úrokom z omeškania zo zmenkovej sumy 1.001.283,23 od 1.5.2019 do zaplatenia, odmenu vo výške 3.337,61 eur, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal vydania rozhodnutia, v ktorom by súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne mu zaplatiť istinu vo výške 10.000 eur spolu s úrokom z omeškania špecifikovaným v petite žaloby ako aj náhradu trov konania a to titulom zmenky. V žalobe uviedol, že dňa 7.5.2004 bola medzi žalobcom ako veriteľom a spoločnosťou AGROPRET - PULZ, a. s., so sídlom Železničná 442/8, Veľký Šariš 082 21, IČO: 44 258 623 uzatvorená Zmluva o úvere č. XXX/CC/XX (pôvodne č. XXX/AUOC/X.4) zo dňa 7.5.2004, v znení Dodatku č. 1 zo dňa 20.5.2004, Dodatku č. 2 zo dňa 17.3.2005, Dodatku č. 3 zo dňa 10.3.2006, Dodatku č. 4 zo dňa 13.4.2006, Dodatku č. 5 zo dňa 2.3.2007, Dodatku č. 6 zo dňa 5.4.2007, Dodatku č. 7 zo dňa 30.4.2007, Dodatku č. 8 zo dňa 29.4.2008, Dodatku č. 9 zo dňa 12.2.2009, Dodatku č. 10 zo dňa 29.4.2009, Dodatku č. 11 zo dňa 25.5.2009, Dodatku č. 12 zo dňa 19.1.2010, Dodatku č. 13 zo dňa 19.2.2010, Dodatku č. 14 zo dňa 18.2.2011, Dodatku č. 15 zo dňa 9.3.2011, Dodatku č. 16 zo dňa 25.3.2011, Dodatku č. 17 zo dňa 19.1.2012, Dodatku č. 18 zo dňa 17.2.2012, Dodatku č. 19 zo dňa 5.3.2012, Dodatku č. 20 zo dňa 26.9.2012, Dodatku č. 21 zo dňa 18.12.2012, Dodatku č. 22 zo dňa 18.2.2013, Dodatku č. 23 zo dňa 25.9.2013, Dodatku č. 24 zo dňa 30.9.2013, Dodatku č. 25 zo dňa 17.10.2013, Dodatku č. 26 zo dňa 21.10.2013, Dodatku č. 27 zo dňa 10.12.2013, Dodatku č. 28 zo dňa 18.12.2013, Dodatku č. 29 zo dňa 20.2.2014, Dodatku č. 30 zo dňa 28.3.2014, Dodatku č. 31 zo dňa 16.4.2014, Dodatku č. 32 zo dňa 7.5.2014, Dodatku č. 33 zo dňa 2.6.2014, Dodatku č. 34 zo dňa 19.6.2014, Dodatku č. 35 zo dňa 24.6.2014, Dodatku č. 36 zo dňa 2.9.2014, Dodatku č. 37 zo dňa 26.9.2014, Dodatku č. 38 zo dňa 18.11.2014, Dodatku č. 39 zo dňa 15.12.2014, Dodatku č. 40 zo dňa 16.1.2015, Dodatku č. 41 zo dňa 13.03.2015, Dodatku č. 42 zo dňa 9.6.2015, Dodatku č. 43 zo dňa 25.6.2015, Dodatku č. 44 zo dňa 7.8.2015, Dodatku č. 45 zo dňa 19.8.2015, Dodatku č. 46 zo dňa 10.9.2015, Dodatku č. 47 zo dňa 2.11.2015, Dodatku č. 48 zo dňa 13.11.2015, Dodatku č. 49 zo dňa 1.3.2016, Dodatku č. 453/CC/16-D50 zo dňa

9.5.2016, Dodatku č. 453/CC/16-D51 zo dňa 3.6.2016, Dodatku č. 453/CC/16-D52 zo dňa 16.11.2016, Dodatku č. 453/CC/16-D53 zo dňa 14.12.2016, Dodatku č. 453/CC/16-D54 zo dňa 17.3.2017, Dodatku č. 453/CC/16-D55 zo dňa 28.4.2017, Dodatku č. 453/CC/16-D56 zo dňa 30.5.2017, Dodatku č. 453/CC/16-D57 zo dňa 23.6.2017 Dodatku č. 453/CC/16-D58 zo dňa 11.7.2017 (ďalej len „Zmluva o úvere“). Na základe Zmluvy o úvere poskytol žalobca spoločnosti AGROPRET - PULZ, a. s. celkový úverový rámec vo výške 2.500.000 eur. Zmluva o úvere nie je spotrebiteľskou zmluvou, keďže bola uzatvorená medzi podnikateľmi, ktorí pri jej uzatváraní a plnení konali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca zdôraznil, že žalovaní sú členmi predstavenstva spoločnosti AGROPRET - PULZ, a. s., pričom žalovaní podpísali Zmluvu o úvere ako aj Dodatky k Zmluve o úvere čím jednoznačne mali vedomosť o právnom vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Zmluva o úvere vrátane jej Dodatkov boli uzatvorené v záujme žalovaných na prefinancovaní záväzkov a financovaní spoločnosti AGROPRET - PULZ, a. s. V čase uzatvárania Zmluvy o úvere existovalo personálne, ako aj majetkové a organizačné prepojenie medzi spoločnosťou AGROPRET - PULZ, a. s. a žalovanými. Žalobca je majiteľom zmenky:

- Vystavenej: V Trnave, dňa 09 júna 2015

vystaviteľom: AGROPRET - PULZ, a.s., Kremnická 26, 851 01 Bratislava, IČO: 44 258 623, Ing.

Peter Stankovič, predseda predstavenstva, Peter Dano, člen predstavenstva

- na rad Žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653,

- s doložkou : „ BEZ PROTESTU“,

- avalovanej avalistami:

žalovaným v 1. rade: W.a žalovaným v 2. rade: J.- s miestom platenia : Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava,

- splatnej: 30. apríla 2019,

- znejúcej na zmenkovú sumu: 1.001.283,23 eur

ktorá bola vystavená ako blankozmenka na zabezpečenie pohľadávky zo Zmluvy o úvere a ktorá bola žalobcom z dôvodu neuhradenia pohľadávky zo Zmluvy o úvere vyplnená dňa 8.4.2019 a to na základe a v súlade so Zmluvou o zmenkovom vyplňovacom práve uzatvorenou dňa 9.6.2015 medzi žalobcom ako remitentom, spoločnosťou AGROPRET - PULZ, a. s. ako vystaviteľom a žalovanými ako avalistami. Dôvodom avalu žalovaných na zmenke bola ich majetková a personálna prepojenosť so spoločnosťou AGROPRET - PULZ, a. s. ako vystaviteľom zmenky. V čase avalu zmenky žalovanými boli žalovaní členmi štatutárneho orgánu vystaviteľa zmenky (členovia predstavenstva). Žalovaný v 1. rade je členom predstavenstva a žalovaný v 2. rade je predsedom predstavenstva aj v súčasnosti. Je nepochybné, že v prípade uzatvorenia Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve a vystavenia zmenky konali žalovaní v rámci svojej profesijnej činnosti z dôvodu svojich funkčných vzťahov k spoločnosti AGROPRET - PULZ, a.s. ako vystaviteľovi zmenky, nakoľko boli ako členovia štatutárneho orgánu, ktorými aj naďalej sú, s vystaviteľom zmenky prepojení nie len personálne, ale aj majetkovo. Žalovaným bolo listom zo dňa 8.4.2019, označeným ako Oznamenie o uplatnení vyplňovacieho práva zmenkového - výzva na zaplatenie zmenky, oznámené vyplnenie chýbajúcich údajov do blankozmenky a títo boli zároveň vyzvaní na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 1.001.283,23 eur. Pohľadávka žalobcu vo výške zmenkovej sumy, tj. vo výške 1.001.283,23 eur, nebola po dni splatnosti zmenky uhradená, a to ani čiastočne. Ako príslušenstvo pohľadávky zo zmenky a zmenkovej sumy si žalobca uplatňuje:

- úrok vo výške 6 % zo zmenkovej sumy 1.001.283,23 eur od 1.5.2019 do dňa zaplatenia;

- odmenu vo výške 1/3 percenta zo zmenkovej sumy 1.001.283,23 eur, tj. 3.337,61 eur.

2. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k žalobe zo dňa 7.9.2020 (č.l. 213 spisu) uviedol, že Okresný súd Bratislava I dňa 16.5.2018 rozhodol o začatí konkurzného konania na majetok dlžníka AGROPRET - PULZ, a. s. a dňa 27.3.2019 vydal v predmetnej veci Uznesenie, ktorým rozhodol o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka. Blankozmenka bola žalobcom vyplnená dňa 8.4.2019, pričom Uznesenie o začatí konkurzného konania bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 2.4.2019, teda ešte pred vyplnením blankozmenky. Informácie o tom, že na majetok dlžníka je vyhlásený konkurz, bolo možné zistiť z verejne dostupných zdrojov a teda sa predpokladá, že žalobca mal o uvedenej skutočnosti vedomosť. Aj napriek tejto skutočnosti žalobca vyplnil blankozmenku a dňa 24.5.2019 podal Návrh na vydanie platobného rozkazu, pričom majetok dlžníka bude v konkurznom konaní speňažený a pohľadávky veriteľov budú uspokojované v súlade so zákonom.

V čase uzavretia Zmluvy o úvere ako aj Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve bol žalovaný ženatý a predmetné zmluvy uzavrel bez súhlasu druhého manžela. § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka ustanovuje, že bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach, ktoré sa týkajú spoločných vecí, je potrebný súhlas oboch manželov, inak je právny úkon

neplatný. Podpísaním Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve, ktorou sa žalovaný stal avalistom, pričom výška úveru predstavovala 10.000.000 Sk a dodatkom č. 2 k tejto zmluve sumu vo výške 15.000.000 Sk uzavretie predmetnej zmluvy nie je možné považovať za bežnú vec. Takýto záväzok sa dotýka spoločných vecí v BSM, nakoľko podľa § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z toho dôvodu bol nevyhnutný súhlas druhého manžela žalovaného a takýto právny úkon žalovaného je absolútne neplatný, tak ako to uviedol aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom Náleze sp. zn.: I. ÚS 26/2010 - 26, podľa ktorého právny úkon - dohoda o pristúpení k záväzku je cez prizmu dobrých mravov absolútne neplatný, nakoľko „...spoločník (fyzická osoba) bez súhlasu svojho manžela s dohodou s veriteľom pristúpil k záväzku spoločnosti, a teda sa stane spoločníkom a nerozdielnym dlžníkom popri spoločnosti, pričom predpokladaným cieľom tohto konania je vytvoriť možnosť exekučného usporiadania predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do BSM“. Následne dodal: „pre aplikáciu § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je nevyhnutné, aby išlo o priamy či bezprostredný vzťah právneho úkonu k spoločným veciam postačí, ak ide o vzťah sekundárny (nepriamy) či vzťah účinkov alebo možných dôsledkov tohto právneho úkonu vo sfére spoločných vecí.“ Citovaný Nález Ústavného súdu sa týka pristúpenia k záväzku dlžníka, no tento inštitút je taktiež zabezpečovacím prostriedkom veriteľov, rovnako zabezpečenie pohľadávky formou zmenky. Žalovaný na seba prevzal záväzok, ktorý neprechádza na druhého manžela a tento záväzok nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, no zároveň žalovaný v čase pristúpenia k záväzku dlžníka nedisponoval majetkom patriacim do jeho výlučného vlastníctva. Právnym úkonom, teda podpísaním Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve, disponoval s majetkom patriacim do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko sa následky takéhoto právneho úkonu jednoznačne prejavujú v sfére spoločných vecí. Žalovaný nedisponoval a ani nedisponuje majetkom, ktorý by nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Práve túto skutočnosť mal žalobca zisťovať pri uzatváraní Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve so žalovaným. Žalobca však konal ľahkovážne a bez ohľadu na všetky verejne dostupné informácie, ktorými mohol a mal disponovať. Žalovaný vo vyjadrení ďalej uviedol, že taktiež považuje pristúpenie k záväzku (? , zrejme správne Zmluvy o úvere ako aj Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve, pozn. súdu) vo vyššie uvedenej výške za neprimerané zaťaženie žalovaného a v rozpore s dobrými mravmi, čo taktiež vedie k neplatnosti právneho úkonu. Ako uviedol i Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí, vedenom pod sp.zn.: 3Co 3/2011, „...zmyslom a cieľom úverových zmlúv nemôže byť neprimerané zaťaženie žalovaného a niekoľkoročný stav splácania dlhu. Takýto stav je na úkor kvality života človeka a žalobca to vyvolal neprimeranými úverovými podmienkami bez poznania reálnej schopnosti žalovaného splatiť úver za podmienok vopred stanovených žalobcom.“ Žalobca mal vedomosť, že dlžník je v likvidácii ako aj to, že bol podaný dlžnícky návrh na vyhlásenie konkurzu, nakoľko táto skutočnosť bola v odbornej verejnosti známa a v čase podpisovania jednotlivých dodatkov k Zmluve o úvere, prebiehali so všetkými veriteľmi dlžníka rokovania. Žalobcovi boli taktiež z verejne dostupných zdrojov známe majetkové pomery žalovaného a aj napriek tomu nepožadoval súhlas manželky, ktorý je pri uzatváraní takýchto zmlúv obvyklý. Z týchto dôvodov považuje konanie žalobcu za ľahkovážne a porušujúce zaužívané postupy pri uzatváraní zmlúv tohto druhu. Vzhľadom k tomu pokladá žalobu za nedôvodnú a navrhol ju zamietnuť.

3. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 9.2.2021 (č.l. 230 spisu) uviedol, že základným významom zmenkového avalu je, že plní funkciu zabezpečenia určitej pohľadávky na základe dohody účastníkov. Táto dohoda bola uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom, žalovanými ako avalistami a vystaviteľom zmenky, spoločnosťou AGROPRET - PULZ, a. s., ktorá zabezpečovala pohľadávku zo Zmluvy o úvere č.. zo dňa 7.5.2004 v znení ďalších dodatkov. Na základe Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve zo dňa 9.6.2015 žalovaní ako zmenkoví avalisti potvrdili, v nadväznosti na článok II-Vystavenie a odovzdanie blankozmenky Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve, že avalujú vlastnú blankozmenku, ktorá bola vystavená za účelom zabezpečenia pohľadávky z Úverovej zmluvy. Nakoľko splatná pohľadávka z Úverovej zmluvy ani jej časť, nebola riadne a včas plnená, žalobca pristúpil, v zmysle článku II. a čl. III. Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve, k uplatneniu zmenkového vyplňovacieho práva, Blankozmenku vyplnil a spravil z nej perfektnú, vlastnú zmenku. Oznámením o uplatnení vyplňovacieho práva zmenkového - výzva na zaplatenie zmenky zo dňa 8.4.2019 bolo obom žalovaným oznámené vyplnenie chýbajúcich údajov do blankozmenky a zároveň boli žalovaní vyzvaní ako zmenkoví ručiteľia k úhrade pohľadávky dlžníka AGROPRET- PULZ, a.s., na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 1.001.283,23 eur. Vyplňovacie právo dáva majiteľovi blankozmenky možnosť, aby sám svojim vlastným konaním celkom nezávisle od dlžníkov (t. j. vystaviteľa blankozmenky a avalistov) premenil listinu, ktorá

je zatiaľ len zárodkom zmenky, na zmenku dokonalú. Zmenkové ručenie je zabezpečovacím vzťahom, v ktorom zmenkový ručiteľ vyznačí svoj záväzok popri niektorej inej zmenkovo zviazanej osobe. Záväzok ručiteľa je akcesorický ku zmenke ako listine a je nezávislý na záväzku dlžníka. Je dôležité odlišovať zmenkové ručenie od všeobecnej úpravy ručenia v Občianskom a Obchodnom zákonníku, ktorú na zmenkové ručenie nie je možné podporne použiť. Zmenkové ručenie sa predovšetkým odlišuje výrazným oslabením akcesority a úplnou absenciou subsidiarity. Záväzok zmenkového ručiteľa nie je podporný (subsidiárny) vzhľadom k záväzku avaláta, to znamená, že veriteľ sa nemusí obrátiť najskôr na dlžníka a až potom na ručiteľa, ale môže sa obrátiť na ručiteľa priamo a priamo od neho požadovať plnenie zo zmenky. Záväzok avalistu je bezprostredným záväzkom majiteľovi zmenky. Avalista je samostatný zmenkový dlžník, ktorý zodpovedá za zaplatenie zmenky. V porovnaní s ručiteľom zviazaným za dlžníka podľa civilného práva, avalista nezaistúje povinnosť za toho-ktorého zmenkového dlžníka, ale zaistúje zaplatenie zmenky ako takej. Avalista sa zaručuje vo vzťahu ku konkrétnej osobe - avalátovi, pričom podľa tohto kritéria sa určuje iba postavenie avalistu, či ide o priameho dlžníka, alebo nepriameho dlžníka v závislosti od postavenia avaláta. Uvedené však nemá vplyv na skutočnosť, že avalista zodpovedá za zaplatenie záväzku zo skriptúry (zmenky). Zásada subsidiarity pri avale je potláčaná úplne. Pri uplatňovaní práva sa jej potláčanie prejavuje aj v tom, že majiteľ zmenky môže uplatňovať svoj nárok voči avalistovi bez ohľadu na to, či skôr využil svoje právo a uplatnil najprv svoj nárok voči avalátovi, v tomto prípade dlžníkovi AGROPRET-PULZ, a.s., a preto žalobca považuje v plnom rozsahu námietku žalovaného za vyvrátenú.

Žalovaný ďalej namieta údajne chýbajúci súhlas manželky, ktorého údajná absencia mala spôsobiť neplatnosť právnych úkonov: Zmluvy o úvere ako aj Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve s poukazom na Nález sp. zn.: I. ÚS 26/2010-26. Pri uvedenej problematike dlhov len jedného z manželov, vychádza žalobca z ustálenej rozhodovacej praxe a rokmi budovanej doktríny, čo je a čo nie je bežnou vecou vychádzajúc z ustanovenia § 145 Občianskeho zákonníka, ktorý hovorí: „Bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.“ Žalobca dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v Uznesení sp. zn. 1 Cdo 27/2017 zo dňa 27. 5. 2020 :

Bod 22. Ustanovenie § 145 Obč. zákonníka sa vzťahuje na právne úkony týkajúce sa spoločných vecí, t. j. vecí, ktoré už sú súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva. Právna možnosť uzavierať zmluvy len jedným z manželov nie je existenciou bezpodielového spoluvlastníctva nijako obmedzená. Ustálená prax dovolacieho súdu hovorí, že tieto úkony sa priamo netýkajú už nadobudnutého majetku v BSM. Uzavretím takýchto zmlúv len jedným z manželov teda nevzniká spoločný záväzok manželov, ale iba individuálny záväzok toho manžela, ktorý zmluvu sám uzatvoril. V širšom kontexte existencie spoločného majetku manželov sa však takáto pôžička, či úver dotýka spoločného majetku manželov, nakoľko podľa § 147 Obč. zákonníka platí, že pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Nepriaznivé dopady vyplývajúce z tohto ustanovenia pre toho manžela, voči ktorému veriteľ nemá pohľadávku, sú dôsledkom existencie bezpodielového spoluvlastníctva, s ktorým je spätá nutnosť vzájomného zdieľania majetkového osudu manželov do doby, pokiaľ ich bezpodielové spoluvlastníctvo trvá. Vzhľadom na konštrukciu, vznik a rozsah bezpodielového spoluvlastníctva manželov možno eliminovanie týchto nepriaznivých dopadov riešiť len zmenou rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva alebo jeho zánikom.

Bod 23: Vychádzajúc z obsahu ustanovenia § 145 Obč. zákonníka a z ustálenej judikatúry a rozhodovacej praxe všeobecných súdov; ktorej zásadnú zmenu v danej otázke neprineslo ani rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. I. ÚS 26/2010, ktorým nižšie súdy v danej veci argumentovali; dovolací súd za udržateľný považuje iba taký výklad ustanovenia § 145 Obč. zákonníka, podľa ktorého zmluva o pristúpení k dlhu uzavretá len jedným z manželov sa bezprostredne nedotýka predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nie je preto právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí, a aplikácia citovaného ustanovenia je v tomto prípade vylúčená. V tomto smere odkazuje na konštantnú judikatúru, od ktorej nemal dôvod sa odkloniť, keďže pri nezmenenej právnej úprave je stále použiteľná; a zo záverov ktorej vyplýva, že za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí treba považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom bezpodielového spoluvlastníctva alebo k výkonu jeho správy. Týmto predmetom podľa § 143 Obč. zákonníka môže byť len to, čo môže byť predmetom vlastníctva, teda iba veci v právnom zmysle, t. j. ovládateľné hmotné predmety a ovládateľné prírodné sily, ktoré slúžia potrebám ľudí. Za predmet vlastníctva; a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov; sa nepovažujú pohľadávky a záväzky, ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Na tomto závere nič nemení to, že pri zániku bezpodielového spoluvlastníctva sa vykonáva aj vyporiadanie spoločných pohľadávok a záväzkov manželov podľa zásad

platných pre vyporiadanie tohto spoluvlastníctva - ide o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva v širšom zmysle.

Bod 25 : Názor zaujatý v rozhodnutí Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. I. ÚS 26/2010 v rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu až na jednu výnimku (rozhodnutie sp. zn. 6 Cdo 88/2011 výraznejšie sa nepresadil (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 23. apríla 2020 sp. zn. 5 Cdo 148/2017). Súčasne platná právna úprava pripúšťa, že ktorýkoľvek z manželov je oprávnený v sfére mimo spoločných vecí prevziať na seba samostatné záväzky, t. j. zaväzovať sa v rámci občianskoprávných alebo obchodnoprávných vzťahov, a to bez toho, aby takéto právne úkony bolo možné považovať za relatívne neplatné a tiež pre prípad nedobrovoľného splnenia samostatného záväzku jedného z manželov možnosť uspokojenia i z majetku patriaceho do BSM, ku ktorému má druhý manžel ideálny podiel, a to v závislosti od skutočností, či výlučný majetok dlžníka bude postačujúci pre uspokojenie veriteľa. Ak právna úprava vo svojej podstate je neznesiteľná, nemožno sa od nej odkláňať len preto, že v istej oblasti vyvoláva nespravodlivosť. Úprava bezpodielového spoluvlastníctva manželov obsiahnutá v § 143 a nasl. Obč. zákonníka z hľadiska účelu zákona nesmeruje k ochrane spoločného majetku pred sekundárnymi dopadmi úkonov jedného z manželov. Inak by zákonodarcia nemohol v § 147 ods. 1 Obč. zákonníka zakotviť možnosť, aby sa pohľadávka veriteľa len jedného z manželov mohla pri výkone rozhodnutia uspokojiť z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov; ak by snaha o ochranu spoločného majetku napr. aj z dôvodu extrémnej nespravodlivosti existovala § 147 ods. 1 by ju znehoval. Inak povedané ustanovenie § 147 Obč. zákonníka priamo pamätá aj na pohľadávky len proti jednému z manželov a pre tento prípad pripúšťa ich uspokojenie aj zo spoločného majetku.

Žalobca ďalej poukázal na celý rad rozhodnutí a súdnu prax, z ktorých vyplýva, že sa za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nepovažujú napr. zmluva o pôžičke uzavretá len jedným z manželov (rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 21. decembra 1973 sp. zn. 3 Cz 57/73 publikovaný v Zborníku stanovísk správ o rozhodovaní súdov a súdnych rozhodnutí najvyšších súdov ČSSR, ČSR a SSR, vydanom Najvyšším súdom ČSSR, SEVT Praha 1986), ručiteľský záväzok jedného z manželov (R 61/1973) alebo zmluva o výpožičke uzavretá len jedným z manželov (R 71/1994). „Pri nezmenenej právnej úprave predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov sú tieto závery súdnej praxe stále použiteľné. Rovnaký záver platí aj pre zmluvu o pristúpení k dlhu uzavretú len jedným z manželov. I keď pri uvedených právnych úkonoch ide o rozdielne právne inštitúty, z hľadiska ustanovenia § 145 Občianskeho zákonníka je pre ne charakteristické to, že sa priamo netýkajú predmetu bezpodielového spoluvlastníctva, teda spoločných vecí, preto je aplikácia tohto ustanovenia v súvislosti s nimi vylúčená. Keďže ani zmluva o pristúpení k dlhu uzavretá len jedným z manželov sa bezprostredne nedotýka predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nie je právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí.“ Uvedené konštatoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v Rozsudku zo dňa 29. júna 2011, sp. zn. 4Cdo/234/2010.

Z vyššie uvedenej súdnej praxe ako aj z platnej legislatívy vyplýva, že záväzok žalovaných sa považuje za individuálny záväzok toho manžela, ktorý sa k tomuto plneniu zaviazal, to znamená, že pasívna solidarita manželov je vylúčená. Dôvodom avalu žalovaných na zmenke bola ich majetková a personálna prepojenosť so spoločnosťou AGROPRET - PULZ, a. s. ako vystaviteľom zmenky. V čase avalu zmenky žalovanými boli žalovaní členmi štatutárneho orgánu vystaviteľa zmenky (členovia predstavenstva). Žalovaný v 1. rade je členom predstavenstva a žalovaný v 2. rade je predsedom predstavenstva aj v súčasnosti, ktorí sú s vystaviteľom zmenky, prepojení nie len personálne, ale aj majetkovo. S poukazom na článok IV . Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve, obaja žalovaní boli v čase podpisu Zmluvy priamy lebo nepriamy majitelia akcií, ktoré predstavujú 50 % podiel na základnom imaní vystaviteľa zmenky, teda dlžníka AGRPRET-PULZ, a.s..

4. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení zo dňa 17.3.2021 (č.l. 247 spisu) poukázal na skutočnosť, že v čase uzavretia Zmluvy o úvere ako aj Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve, nedisponoval ani v súčasnosti nedisponuje akýmkoľvek majetkom patriacim do jeho výlučného vlastníctva a z uvedeného dôvodu nie je možné uhradiť zmenkovú sumu žalobcovi bez toho, aby došlo k zmenšeniu majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Podľa Uznesenia Najvyššieho súdu 6 Cdo 88/2011: „Neplatnosť právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi je absolútnou neplatnosťou. Z povahy absolútnej neplatnosti právneho úkonu je zrejmé, že vylučuje zároveň jeho relatívnu neplatnosť. Keďže aj posúdenie platnosti právneho úkonu z hľadiska dobrých mravov v predmetnej veci závisí v zmysle záverov ústavného súdu od objasnenia skutkových okolností, a to či hlavný dlžník a pristupujúci dlžník mali vo svojom výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný exekúciou a boli reálne schopní splniť záväzok, resp. či cieľom konania žalovaných bolo vytvorenie možnosti exekučného uspokojenia pohľadávky z vecí patriacich do BSM, bude potrebné doplniť dokazovanie na ich riadne

zistenie. Len ak nebudú splnené podmienky pre záver o absolútnej neplatnosti právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi, pristúpi odvolací súd k posúdeniu jeho platnosti z hľadiska ustanovenia § 145 ods. 1 Obč. zákonníka.“

Zároveň, „je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadnuť na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúlada právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť obsah zmluvy aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta.“ O rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi uvedený v ustanoví § 3 ods. 1 OZ, podľa súdnej praxe pôjde, ak by jeden z manželov bez súhlasu druhého manžela svojím právnym úkonom zabezpečil pohľadávku veriteľa napríklad uzatvorením zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve a išlo by o záväzok nie nepatrnej hodnoty presahujúci rámec bežných majetkových pomerov manželov a stal sa tak dlžníkom popri spoločnosti, pričom predpokladaným cieľom tohto konania bolo vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov za situácie, keď ani spoločnosť ani dlžník neboli reálne schopní korelujúci záväzok splniť a vo svojom výlučnom vlastníctve nemali ani relevantný majetok postihnuteľný exekúciou. Uvedené potvrdzuje aj Krajský súd v Bratislave, v konaní vedenom pod sp. zn. 3Co/245/2009 ako aj Nález Ústavného súdu, sp. zn. I. ÚS 26/2010, či rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17 Co 6/2013. V tomto prípade považuje žalovaný podpísanie Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve za absolútne neplatný právny úkon, nakoľko bol uskutočnený v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca je etablovanou spoločnosťou zaoberajúcou sa poskytovaním úverov a sú mu známe všetky podmienky, za ktorých nedochádza ku konaniu v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca mal z verejne dostupných zdrojov možnosť zistiť rozsah majetku patriaceho do výlučného vlastníctva žalovaného a na základe toho si zabezpečiť aj súhlas jeho manželky s uzatvorením zmluvy. Žalobca tak neurobil a preto podľa nášho právneho názoru nepostupoval v súlade so zákonom a dobrými mravmi, ale sledoval len svoj vlastný prospech.

K chýbajúcemu súhlasu manželky žalovaného s uzatvorením Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve a k veciam patriacim do bezpodielového vlastníctva manželov uviedol, že z vyjadrenia žalobcu je zrejmé, že nepovažuje uzatváranie zmlúv jedným z manželov za úkon týkajúci sa spoločných vecí, t. j. vecí, ktoré sú súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobcom uvádzaná judikatúra a právna teória konštatuje, že nevidí dôvod na odklon, keďže nedošlo k zmene právnej úpravy. Ustálená súdna prax vzniká rozhodovacou činnosťou súdov, pričom táto nie je nemenná, ale vyvíja sa v závislosti od rôznych faktorov a rôznorodých skutkových situácií, pričom každý prípad je nevyhnutne posudzovať jednotlivo a prihliadať na relevantné individuálne okolnosti konkrétneho prípadu. Aj keď to zákon vyslovene nevyžaduje, je bežnou praxou, že pre zabezpečenie svojich pohľadávok pri právnych úkonoch tohto druhu si veritelia zabezpečia súhlas druhého manžela, na ktorého má takýto právny úkon sekundárne účinky. Žalobca si žiadnym spôsobom nezabezpečil súhlas manželky žalovaného a ani nepreukázal, že by uvedeným súhlasom disponoval. Na základe toho má žalovaný za to, že žalobca súhlasom manželky žalovaného nedisponuje nakoľko ho doposiaľ nepredložil a tým je tvrdenie žalovaného o neexistencii súhlasu manželky preukázané a pravdivé. Ustanovenie § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka uvádza: „Bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.“ Základnou podmienkou aplikácie uvedeného ustanovenia na konkrétny prípad je existencia právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí. Spoločnou vecou sa rozumie vec, ktorá už patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zmysle jeho zákonného vymedzenia uvedeného v ustanovení § 143 OZ. Stretávame sa s prevažujúcim právnym názorom a ustálenou súdnou praxou uvádzajúcou, že pokiaľ má byť na základe právneho úkonu vec ešte len do bezpodielového spoluvlastníctva manželov získaná, nepôjde o právny úkon týkajúci sa spoločnej veci. V tomto konkrétnom prípade nejde o právny úkon, ktorým by došlo k nadobudnutiu novej veci. Žalovaný uzavrel Zmluvu o zmenkovom vyplňovacom práve ako aj Zmluvu o úvere, no týmto právnym úkonom nenadobudol ako fyzická osoba žiaden majetok, či novú vec, ktorá by zväčšovala jeho majetok. Práve naopak, žalovaný sa zaviazal splatiť dlh dlžníka vyplývajúci zo Zmluvy o úvere a nakoľko nedisponoval a ani nedisponuje majetkom, ktorý by patril do jeho výlučného vlastníctva, nie je možné uhradiť záväzok bez toho, aby došlo k zmenšeniu majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z toho dôvodu sme názoru, že v tomto prípade ide o právny úkon týkajúci sa spoločných vecí. Nakoľko ide o právny úkon týkajúci sa spoločnej veci a žalovaný sa zaviazal splatiť dlh dlžníka bez súhlasu manželky z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, je zrejmé, že na uvedenú situáciu sa vzťahuje ustanovenie § 145 ods. 1 a z toho dôvodu ide o neplatný právny úkon. Uvedené potvrdzuje aj Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: I. ÚS 26/2010-26, podľa ktorého je takýto právny úkon je cez prizmu dobrých mravov absolútne neplatný, nakoľko „...spoločník (fyzická osoba) bez súhlasu svojho manžela s dohodou s

veriteľom pristúpil k záväzku spoločnosti, a teda sa stane spoločníkom a nerozdielnym dlžníkom popri spoločnosti, pričom predpokladaným cieľom tohto konania je vytvoriť možnosť exekučného usporiadania predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do BSM“. Zmenka bola vystavená na sumu 1.001.283,23 eura, čo považujeme za sumu ktorá značne ovplyvní samotnú existenciu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Manželka, ktorá nedala svoj súhlas na uskutočnenie takéhoto úkonu žalovanému tak príde o všetok majetok bez svojho pričinenia. Ústavný súd ďalej uvádza: „pre aplikáciu § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je nevyhnutné, aby išlo o priamy či bezprostredný vzťah právneho úkonu k spoločným veciam postačí, ak ide o vzťah sekundárny (nepriamy) či vzťah účinkov alebo možných dôsledkov tohto právneho úkonu vo sfére spoločných vecí.“ Pri skúmaní sekundárnych dopadov a možných nepriamych dôsledkov právneho úkonu vo sfére majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, sa musí predovšetkým zisťovať, či manžel, ktorý bol účastníkom právneho úkonu, vlastnil v čase jeho uskutočnenia majetok relevantnej hodnoty mimo masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý by mohol byť predmetom exekučného uspokojenia jeho veriteľa. Ak by sa však účinky právneho úkonu mohli prejavíť vo sfére spoločného majetku, keďže druhý z manželov by mohol byť v rámci exekučného konania pozbavený svojho spoluvlastníctva k spoločnej veci (§ 147 ods. 1 OZ), takáto situácia vyžaduje aplikáciu ustanovenia § 145 ods. 1 OZ. Žalobca doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by žalovaný vlastnil majetok mimo masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, z ktorého by mohla byť uspokojená pohľadávka žalobcu a preto máme za to, že vyššie uvedené sa v celom rozsahu vzťahuje na žalovaného. náleze Ústavný súd taktiež poukazuje, že „na jednej strane stojí skutočnosť, že v zmysle staršej judikatúry ide len o záväzok manžela sťažovateľky, čo viedlo najvyšší súd k záveru, že nešlo o vybavovanie vecí týkajúcich sa spoločných vecí. Na druhej strane je však právnym dôsledkom tohto úkonu právny stav, že v prípade nesplnenia tohto záväzku manželom sťažovateľky sa veriteľ môže domáhať v exekučnom konaní uspokojenia svojej pohľadávky aj z majetku patriaceho do BSM, teda napr. predajom spoločných vecí - hnutelých či nehnuteľných tvoriacich masu BSM (§ 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z tohto pohľadu sa nesporne javí, že účinky tohto právneho úkonu sa môžu prejavíť aj vo sfére spoločných vecí tak, ako to má na mysli práve § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na tomto nič nemení ani skutočnosť, že samotný právny úkon (dohoda o pristúpení k záväzku) zaväzuje len manžela sťažovateľky.“ Je nevyhnutné a samozrejmé, že pri hľadaní práva je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu. V tomto konkrétnom prípade je zrejmé, že žalovaný nedisponoval ani nedisponuje majetkom, ktorý by bol jeho výlučným vlastníctvom, resp. by nepatril do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Z toho dôvodu sa plne stotožňujeme s vyššie uvedeným Nálezom Ústavného súdu a považujeme za nevyhnutné na tento prípad aplikovať ustanovenie § 145 ods. 1 OZ v prípade, že súd nebude považovať uskutočnený právny úkon žalovaného slúžiaci na zabezpečenie pohľadávky žalobcu v rozpore s dobrými mravmi.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právnych zástupcov strán, žalovaných, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to predovšetkým s úverovou zmluvou, jej dodatkami, zmluvou o zmenkovom vyplňovacom práve, oznámením o uplatnení vyplňovacieho práva zmenkového - výzva na zaplatenie zmenky, zmenkou, ako i s celým obsahom spisového materiálu a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

6. Advokát žalobcu v konaní uviedol, že nie je medzi stranami sporné, že dňa 9.6.2015 prišlo k podpisu zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve, kde žalovaní ako zmenkoví ručiteľia následne podpísali blankozmenku ako ani to, že listami zo dňa 8.4.2019 žalobca oznámil žalovaným že s ohľadom na neuhradenie záväzku z úverovej zmluvy spoločnosťou AGROPRET-PULZ a.s. prišlo toho istého dňa k vyplneniu chýbajúcich údajov do blankozmenky čím sa z nej stala zmenka úplná. Zároveň žalovaných vyzval, aby sa dňa 30.4.2019 dostavili na platobné miesto a dlžnú sumu vo výške 1.001.283,23 eur uhradili. K úhrade záväzku zo zmenky zo strany žalovaných neprišlo. Zmenka spĺňa všetky náležitosti platnej zmenky v zmysle zákona č. 191/1950 Zb. a žalobca súdu v tomto konaní predložil originál zmenky. Spornou zostáva výlučne otázka právneho posúdenia konania žalovaných, podľa ktorých má byť ich zmenkové ručenie posudzované ako neplatné z dôvodu nedostatku súhlasu manželky s prevzatím zmenkového ručenia resp. z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Žalovaní sa pri týchto úvahách opierajú o Nález Ústavného súdu SR sp. zn. 1ÚS 26/2010. Túto procesnú obranu žalovaných žalobca dôrazne odmieta aj s ohľadom na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.9.2020 sp. zn. 8Cdo/263/2019, ktorý v plnom rozsahu prevzal argumentáciu rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/27/2017, na ktoré žalobca poukázal v replike: „názor zaujatý v rozhodnutí ústavného súdu SR vo veci sp. zn. 1ÚS 26/2010 v rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu až na jednu výnimku (rozhodnutie sp. zn. 6Cdo 88/2011) výraznejšie sa nepresadil“.

V prípade rozhodnutia sp. zn. 6Cdo/88/2011, na ktoré sa v duplike odvoláva aj protistrana išlo o kasačnú viazanosť zrušovacím nálezom Ústavného súdu SR, keďže išlo o konanie v ktorom bol prvý rozsudok najvyššieho súdu zrušený predmetným rozhodnutím Ústavného súdu SR, kde bol Najvyšší súd SR následne priamo viazaný právnym názorom Ústavného súdu SR v zmysle zákona o Ústavnom súde SR. Mimo tohto jedného prípadu je doterajšia rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít vzáčne jednotná a jednoznačne odmietajúca argumenty žalovaných v tomto spore. Na otázku súdu z akého dôvodu došlo dodatočne v roku 2015 k uzatvoreniu Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve advokát žalobcu odpovedal, že k uzatvoreniu predmetnej zmluvy došlo z dôvodu navýšenia úverového rámca na žiadosť dlžníka a k potrebe doplnenia zabezpečenia. Len na upresnenie dodal, že úverová zmluva bola uzatváraná s obchodnou spoločnosťou AGROPRET - PULZ s.r.o. a Zmluva o zmenkovom vyplňovacom práve už so spoločnosťou AGROPRET - PULZ a.s. nakoľko medzičasom došlo k predaju podniku a akciová spoločnosť tak bola nástupcom pôvodného dlžníka spoločnosti vo forme s.r.o.. Pri uzatváraní zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve mal žalobca vedomosť o tom, že obaja žalovaní sú ako akcionárimi dlžníka tak aj jeho štatutárnymi zástupcami t.j. predseda predstavenstva a člen predstavenstva. V čase prevzatia zmenkového ručenia podľa účtovnej závierky za predchádzajúce účtovné obdobie obchodná spoločnosť AGROPRET-PULZ a.s. disponovala obchodným majetkom v hodnote viac ako 5,763 milióna eur, z toho predstavoval neobežný majetok 1,168 milióna eur.

Na otázku súdu, či žalobca zisťoval pri uzatváraní oboch zmlúv či avalisti sú ženatí a či im dal druhý manžel súhlas s takýmito právnymi úkonmi a či je takéto zisťovanie bežnou praxou alebo je to irelevantné, advokát žalobcu odpovedal, že žalobca nepokladal za potrebné uvedené skutočnosti zisťovať, nakoľko v prípade žalovaných vznikol individuálny záväzok zo zmenky a to viac, že v danom prípade išlo o záväzok zo zmenky, ktorá má osobitnú prísnosť viažucu sa k špecifikám jej povahy. Nie je bežnou praxou žalobcu pri zmenkových obchodoch v takejto situácii tieto skutočnosti zisťovať a preverovať. Navyše žalobca ani nemá prostriedky a možnosti zisťovať výlučný majetok svojich klientov, keďže okrem verejných registrov môže byť portfólio majetkových hodnôt klienta široké a nepodliehajúce akejkoľvek registrácii.

7. Žalovaný v 1. rade W. v konaní potvrdil, že ako člen predstavenstva uzatváral spolu so žalovaným v 2. rade v roku 2015 Zmluvu o zmenkovom vyplňovacom práve. V roku 2004 keď bola uzatváraná Zmluva o úvere, tak bol druhým konateľom spoločnosti. Taktiež potvrdil, že na zmenku pripojil ako aval svoj vlastnoručný podpis. Všetky tieto právne úkony vykonal slobodne a vážne. Bol si vedomý výšky dlhy zo zmluvy o úvere. Ešte pred uzatvorením daných právnych úkonov bol od roku 1989 ženatý a je až doposiaľ. Nebol si však vedomý právnych následkov spojených s uzatvorením zmluvy o úvere ako aj ďalších právnych úkonov a to najmä, že môže byť postihnutý aj majetok v BSM. V tej dobe toto bližšie neriešil, nerozmýšľal nad tým. Na otázku súdu, či žalobcu informoval pri uzatváraní predmetných právnych úkonov, že je ženatý odpovedal, že o tomto ho neinformoval a žalobca to taktiež nezisťoval. Na otázku súdu, či v dobe realizácie predmetných právnych úkonov mal všetok majetok v BSM alebo nejaký mal aj vo výlučnom vlastníctve odpovedal, že všetok majetok mal v BSM. Žiaden majetok mimo BSM nemal. V tej dobe bol vlastníkom jednoizbového bytu a rodinného dojmu vo M.. Rozsah BSM zúžený nebol. Manželka nepodnikala iba on. Manželka taktiež nepožiadala o zrušenie BSM. Na otázku súdu, či informoval manželku o úmysle uzatvoriť predmetné právne úkony a následne aj o ich uzatvorení ako aj o avalovaní zmenky, žalovaný odpovedal, že neinformoval. Podnikanie s manželkou neriešil. Na otázku súdu, že ak v súdnom konaní tvrdí, že k uzatvoreniu oboch zmlúv bol potrebný, nutný súhlas manželky prečo obe zmluvy uzatváral bez jej súhlasu, uzatvoril aj napriek tomu, že súhlas manželka nedala, odpovedal, že v danom čase túto vedomosť o nutnosti súhlasu nemal. Na otázku súdu či ako člen predstavenstva mal vedomosť o finančnej kondícii, stave, o relevantnom majetku spoločnosti postihnuteľným exekúciou odpovedal, že vedel o tom, toto nepopiera. Na otázku súdu, že keď pristupoval k zmenke ako aval tak mal v úmysle dlh prípadne plniť z akého majetku odpovedal, že mal za to, že dlh sa uhradí z firemného majetku.

8. Žalovaný v 2. rade Ing. PeC. v konaní potvrdil, že ešte ako konateľ AGROPRET-PULZ s.r.o. uzatvoril Zmluvu o úvere, ku ktorej neskôr bolo uzatvorených viacero dodatkov. V roku 2015 po predaji podniku akciovej spoločnosti už ako predseda predstavenstva spolu s ďalším členom predstavenstva žalovaným v 1. rade uzatvoril Zmluvu o zmenkovom vyplňovacom práve a taktiež sa obaja stali avalistami na zmenke vystavenej v súlade s touto zmluvou a obaja sa tak zaviazali ručiť popri dlžníkovi zo zmenky. Všetky tieto právne úkony vykonal slobodne a vážne. Bol si vedomý výšky dlhu na základe zmluvy o úvere. Ešte pred rokom 2004 bol ženatý a je doposiaľ. Nebol si však vedomý právnych následkov spojených s uzatvorením zmluvy o úvere, a to že môže byť postihnutý aj majetok BSM. V tej dobe

toto bližšie neriešil, nerozmýšľal nad tým. Na otázku súdu, či žalobcu informoval pri realizácii týchto právnych úkonov že je ženatý odpovedal, že neinformoval o tom a žalobca to taktiež nezisťoval. V dobe realizácie predmetných právnych úkonov mal všetok majetok v BSM. Žiaden majetok mimo BSM nemal. V tej dobe bol vlastníkom rodinného domu v V. Rozsah BSM zúžený nebol a BSM nebolo ani zrušené. Manželka nepodnikala iba on. O zrušenie alebo zúženie BSM nepožiadali, nepokladali to potrebné. Niektoré podnikateľské aktivity s manželkou riešil, niektoré nie, vedela že podnikám. Nespomína si už či ju informoval o uzatvorení predmetných právnych úkonov. V danom čase nikto od neho nežiadal súhlas manželky z uzatvorením predmetných právnych úkonov a on vôbec netušil o tom že je niečo také nutné. Ako predseda predstavenstva mal vedomosť o finančnej kondícii, stave spoločnosti, o relevantnom majetku postihnuteľným exekúciou. V dobe keď uzatvárali zmluvu o úvere a ďalšie právne úkony mal za to, že spoločnosť bude reálne schopná svoj záväzok splniť. Mali nehnuteľnosti, stroje, dostatočný majetok. Pre žalobcu boli bonitní a preto im sám ponúkol úver. Na otázku súdu či pri avalovaní zmenky rozmýšľal nad tým z čoho uhradí prípadný dlh zo zmenky resp. z čoho tento dlh v tej dobe chcel a predpokladal že uhradí odpovedal, že v tej dobe sa im podnikanie darilo. Vôbec nepočítal s tým, že by ako zmenečný ručiteľ mohol plniť za obchodnú spoločnosť, dlžníka.

9. Advokát žalovaných v konaní uviedol, že k dodatočnému uzatvoreniu zmluvy o vyplňovacom zmenkovom práve došlo z dôvodu, že žalobca nepovažoval majetok obchodnej spoločnosti AGROPRET-PULZ a.s. za dostatočný na pokrytie pohľadávky z úveru pričom to je jeden z predpokladov prečo Ústavný súd SR v citovanom rozhodnutí rozhodol tak ako rozhodol. Rovnako ak si žalobca nepreveroval majetok žalovaných, ktorý by nespadal do BSM je to rovnako jeden z predpokladov ktoré citované rozhodnutie Ústavného súdu SR opisuje vo svojom rozhodnutí. K výške sumy, ktorá je uvedená na zmenke uviedol, že konkurz obchodnej spoločnosti AGROPRET-PULZ a.s. nie je skončený, nie všetok majetok bol znehodnotený, pričom podľa vedomostí žalobcu prišlo k predaju viacerých nehnuteľností v objeme rádovo niekoľko sto tisíc eur, preto považujú za nutné vôbec preukázať výšku, ktorá bola zapísaná do blankozmenky.

10. Z úverovej zmluvy č. XXX/AUOC/XX (č.l. 14 spisu) súd zistil, dňa 7.5.2004 žalobca ako veriteľ a spoločnosť AGROPRET - PULZ, s.r.o. ako dlžník v zastúpení konateľmi uzatvorili v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka úverovú zmluvu, na základe ktorej bola dohodnutá úverová linka vo výške 10.000.000 Sk za účelom financovania jeho prevádzkových potrieb. Zmluvné strany uzatvorili následne k zmluve aj viaceré dodatky, ktoré žalobca priložil k žalobe a ktorými sa okrem iného menila aj celková výška úveru (dodatok č. 2 celková výška úveru 15.000.000 Sk).

11. Zo Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve zo dňa 9.6.2015 (č.l. 166 spisu) súd zistil, že žalobca ako banka a spoločnosť AGROPRET - PULZ, a.s. ako vystaviteľ a W. ako avalista 1 a Ing. W. ako avalista 2 uzatvorili Zmluvu o zmenkovom vyplňovacom práve za účelom zabezpečenia pohľadávky banky z úverovej zmluvy zo dňa 7.5.2004. Predmetom zmluvy je dohoda strán o spôsobe a podmienkach blankozmenky. Avalista 1 a 2 sú priamo alebo nepriamo majiteľmi akcií, ktoré u každého predstavujú 50 % podiel na základnom imaní vystaviteľa. Banka je oprávnená uplatniť zmenkové vyplňovacie právo a vyplniť blankozmenku, ak vystaviteľ neuhradí riadne a včas splatnú pohľadávku alebo jej časť. Za vystaviteľa podpísali zmluvu J. ako predseda predstavenstva a W. ako člen predstavenstva, ktorí podpísali zmluvu zároveň ak ako avalisti.

12. Zo zmenky (č.l. 4 spisu) súd zistil, že dňa 9. júna 2015 v Trnave spoločnosť AGROPRET - PULZ, a.s., v zastúpení predsedom predstavenstva J. vystavila žalobcovi blankozmenku bez protestu splatnú v Slovenskej Sporiteľni, Tomášikova 48, Bratislava, s tým, že dátum splatnosti 30. apríla 2019 a zmenečná suma 1.001.283,23 eur sú vlastnoručne dopísané do danej zmenky, ako avaly sú na zmenke uvedení W., pri ktorých menách sa nachádzajú vlastnoručné podpisy oboch avalistov.

13. Z oznámení zo dňa 8.4.2019 (č.l. 169, 172 spisu) súd zistil, že žalobca adresoval žalovaným oznámenia, že v zmysle Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve vyplnil dňa 8.4.2019 do blankozmenky vystavenej dňa 9.6.2015 údaje: suma 1.001.283,23 eur, mena: EUR, dátum splatnosti: 30. apríla 2019, miesto platenia: Slovenská sporiteľňa, a.s. Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, pričom týmto vyplnením sa z blankozmenky stala vlastná zmenka. Zároveň bolo žalovaným oznámené, že zmenka bude 30.4.2019 predložená na platenie a vyzval ich aby sa dostavili na jej zaplatenie.

14. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589 a § 701 ods. 1, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

17. Podľa § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka predmetom občianskoprávných vzťahov sú veci, živé zvieratá, a pokiaľ to ich povaha pripúšťa, práva alebo iné majetkové hodnoty.

18. Podľa § 119 ods. 1 Občianskeho zákonníka veci sú hnutelné alebo nehnuteľné.

19. Podľa § 136 ods. 1 Občianskeho zákonníka vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

20. Podľa § 136 ods. 2 Občianskeho zákonníka spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové. Bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť len medzi manželmi.

21. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

22. Podľa § 143a ods. 1 Občianskeho zákonníka manželia môžu dohodou rozšíriť alebo zúžiť zákonom určený rozsah bezpodielového spoluvlastníctva. Obdobne sa môžu dohodnúť aj o správe spoločného majetku.

23. Podľa § 143a ods. 2 Občianskeho zákonníka manželia sa môžu dohodnúť, že vyhradia vznik bezpodielového spoluvlastníctva ku dňu zániku manželstva.

24. Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

25. Podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

26. Podľa § 147 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená í z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

27. Podľa § 148a ods. 1 Občianskeho zákonníka na použitie majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov potrebuje podnikateľ pri začatí podnikania súhlas druhého manžela. Na ďalšie právne úkony súvisiace s podnikaním už súhlas druhého manžela nepotrebuje.

28. Podľa § 148a ods. 2 Občianskeho zákonníka súd na návrh zruší bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v prípade, že jeden z manželov získal oprávnenie na podnikateľskú činnosť. Návrh môže podať ten z manželov, ktorý nezískal oprávnenie na podnikateľskú činnosť. Pokiaľ toto oprávnenie majú obaja manželia, môže návrh podať ktorýkoľvek z nich.

29. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohládávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

30. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

31. Vecami sa všeobecne považujú hmotné veci, prípadne prírodné sily, ak sú ovládateľné a slúžia ľudskej potrebe

32. Záväzok je v širšom zmysle záväzkovoprávny vzťah ako druh občianskoprávneho vzťahu, v užšom zmysle záväzkom rozumieme povinnosť vyplývajúcu z tohto záväzkovoprávneho vzťahu, t.j. záväzkovú povinnosť

33. Podľa § 533 Občianskeho zákonníka kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

34. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

35. Podľa § 10 Zákona č. 191/1950 Zb. (Zákon zmenkový a šekový) ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná, vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietat' majiteľovi zmenky, že tieto dojednania neboli dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil hrubou nebanlivosťou.

36. Podľa § 28 ods. 2 Zákona č. 191/1950 Zb. (Zákon zmenkový a šekový) ak nie je zmenka zaplatená, má majiteľ, aj keď je vystaviteľom, proti prijímateľovi priamy nárok zo zmenky na všetko, čo možno žiadať podľa §§ 48 a 49.

37. Podľa § 30 ods. 1 cit. zákona zaplatenie zmenky možno pre celú zmenkovú sumu alebo pre jej časť zaručiť zmenečným ručením.

38. Podľa § 32 ods. 1 cit. zákona zmenečný ručiteľ je zviazaný ako ten, za koho sa zaručil.

39. Podľa § 43 ods. 1 cit. zákona ak nebola zmenka zaplatená, môže majiteľ pri zročnosti vykonať postih proti indosantom, vystaviteľovi a iným osobám zmenečne zviazaným.

40. Podľa § 47 ods. 1,2 zákona č. 191/1950 Zb. Zmenkový a šekový zákon v platnom znení vsetci, ktorí zmenku vystavili, prijali, indosovali alebo sa na nej zaručili, sú zviazaní majiteľovi rukou spoločnou a nerozdielnou a majiteľ môže žiadať plnenie od každého z nich alebo od niekoľkých alebo od všetkých dohromady.

41. Podľa § 48 ods. 1 Zákona č. 191/1950 Zb. (Zákon zmenkový a šekový) majiteľ môže postihom žiadať:
1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokami, ak boli dojednané,
2. šesťpercentné úroky odo dňa sročnosti,
3. trovy protestu a podaných zpráv, ako aj ostatné trovy,
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

42. Podľa § 75 zák. č. 191/1950 Zb. (Zákon zmenkový a šekový) vlastná zmenka obsahuje:
1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
3. údaj sročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky;

7. podpis vystaviteľa.

43. Podľa článku I ustanovenia § 77 ods. 2 zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Sb., pre vlastnú zmenku platia ďalej ustanovenia o cudzích zmenkách splatných u tretej osoby alebo v inom mieste než je bydlisko zmenečníka (§§ 4 a 27), o úrokovej doložke (§ 5), o nezrovnalostiach v údajoch zmenkovej sumy (§ 6), o následkoch podpisu zmenky za podmienok § 7, o následkoch podpisania osobou, ktorá konala bez oprávnenia zastupovať alebo ktorá prekročila takéto oprávnenia (§ 8), a o blankozmenke (§ 10).

44. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Obo 362/2005 „Zmenkové ručenie je zabezpečovacím vzťahom, v ktorom zmenkový ručiteľ vyznačí svoj záväzok popri niektorej inej zmenkovo zaviazanej osobe. Záväzok ručiteľa je akcesorický ku zmenke ako listine a je nezávislý na záväzku dlžníka. Ak by sa aj dlžník zbavil záväzku zo zmenky preukázaním námietok, zmenkový veriteľ sa môže úspešne domôcť plnenia voči ručiteľovi, pretože avalista nemôže proti majiteľovi zmenky uplatniť námietky zmenkového dlžníka, ale len námietky vyplývajúce z vlastných mimozmenkových vzťahov.“

45. Podľa rozsudku Vrchného súdu v Prahe zo dňa 27.5.1997, sp. zn. 5 Cmo 143/1996 „Uplatnenie práva proti ručiteľovi za priameho dlžníka (vystaviteľa vlastnej zmenky) v súdnom konaní nie je podmienené predložením zmenky ani vystaviteľovi ani tomuto ručiteľovi. ... Odporkyňa obdržala spolu so zmenkovým platobným rozkazom od súdu prvého stupňa aj žalobný návrh, a teda týmto spôsobom bola vyzvaná k tomu, aby osobe týmto návrhom a zmenkovým platobným rozkazom určenej zmenku zaplatila. Teda najneskôr týmto okamžikom jej muselo byť známe, komu má platiť. Napokon aj keď sa zmenka, ak nie sú dané iné okolnosti, ručiteľovi priameho dlžníka zo zmenky nepredkladá, je vecou vzťahu medzi týmto dlžníkom a jeho ručiteľom, aby sa navzájom oboznámili s okolnosťami so zmenkou spojenými, medzi ktoré patrí aj informácia dlžníka avalistovi o tom, že mu bola zmenka predložená, ale nebola ním honorovaná. Napokon z tohto dôvodu sú avalisti priamych dlžníkov vylúčení aj z okruhu osôb, ktorým je nutné nezaplatenie zmenky oznamovať podľa čl. I ustanovenia § 45 cit. zák.“

46. Blankozmenka sa používa predovšetkým ako zabezpečovacia zmenka. Vyplňuje sa na základe zmluvy o vyplnení blankozmenky resp. dohody o vyplňovacom práve, ktorá má charakter nepomenovanej, tzv. inominátnej zmluvy a nie je pre ňu predpísaná ani písomná forma. Ide o zmenku, ktorej chýba niektorá z podstatných náležitostí. Blankozmenka je listina, ktorá je určená za zmenku a je úmyselne vydaná jej vystaviteľom v nekompletnom stave s tým, že jej nadobúdateľ na doplnenie zatiaľ nevyplnených náležitostí uzatvára dohodu o zmenkovom vyplňovacom práve. Z ustanovenia čl. I. § 10 ZZŠ možno stanoviť charakteristické znaky blankozmenky. Blankozmenka je podpísaná listina. Môže byť podpísaná vystaviteľom alebo akceptantom, priamym alebo nepriamym dlžníkom. Ďalšou podmienkou existencie blankozmenky je určenie listiny za zmenku. Blankozmenka nie je akákoľvek nevyplnená listina. Z jej textu musí byť zjavné, že je základom textu budúcej hotovej zmenky. Blankozmenka je vedome neúplná listina. Neúplnosť listiny je spôsobená úmyselne, je zámerom účastníkov. Nestačí neúplnosť spôsobená omylom alebo neznalosťou účastníkov. Neúplnosti obsahu blankozmenky si musí byť plne vedomý tak zmenkový blankovystaviteľ ako aj zmenkový veriteľ, a to už v okamihu emisie blankozmenky, lebo len vtedy možno hovoriť o zámernej neúplnosti blankozmenky. Blankozmenka teda nie je ešte skutočnou zmenkou, ale len jej zárodok, resp. vývojovou etapou konečnej listiny - zmenky (Kovařík, 1999, s. 50). Blankozmenka sa teda až po jej riadnom a správnom vyplnení zmení na úplnú zmenku, a teda až týmto okamihom sa stáva uplatniteľným zabezpečovacím nástrojom. Je na dohode zmluvných strán, čo budú brať ako blankozmenkou zabezpečovanú pohľadávku. Za situácie, keď zmluvné strany nevedia všetky údaje (najmä údaje o konečnej výške budúcej pohľadávky) potrebné na vystavenie úplnej zmenky, môže byť blankozmenka prostriedkom na zabezpečenia záväzkov do obdobia, keď bude účastníkom známe všetko potrebné k vystaveniu úplnej zmenky (Kovařík, 2002, s. 75). Účelom vystavenia blankozmenky je dosiahnuť nesporný záväzkový vzťah, plniaci napr. zabezpečovaciu funkciu. Nespornosť záväzku, ktorým blankozmenka je, spočíva v tom, že veriteľ nemusí pri jej predložení preukazovať tak existenciu dlhu ako ani žiadnych iných dôvodov a skutočností. Stačí preukázať, že je majiteľom platnej blankozmenky, ktorá sa jej doplnením zmenila na platnú zmenku a táto platná zmenka je plne postačujúcim titulom na zaplatenie zmenkovej sumy v nej uvedenému zmenkovému veriteľovi. ZZŠ v súvislosti s neúplnosťou listiny blankozmenky nič neuvádza. K listine blankozmenky musí byť dohodou zriadené zmenkové vyplňovacie právo. Nejedná sa o právo spojené listinou blankozmenky, ktoré by bolo do blankozmenky priamo inkorporované.

Jedná sa o právo všeobecno-záväzkovej povahy, ktoré má však vo vzťahu k blankozmenke akcesorickú povahu. Nemôže totiž existovať samostatne, ale vždy sa musí vzťahovať ku konkrétnej blankozmenke. Nemožno samostatne disponovať napr. zabezpečovacím právom bez toho, aby sa disponovalo aj s listinou blankozmenky, ku ktorej sa vzťahuje (Kovařík, 2009, s. 77). Vyplňovacie právo dáva majiteľovi blankozmenky možnosť, aby sám svojim vlastným konaním celkom nezávisle od dlžníkov (t. j. vystaviteľa blankozmenky a avalistov) premenil listinu, ktorá je zatiaľ len zárodok zmenky, na zmenu dokonalejšiu. Dohoda o vyplňovacom práve nemusí mať písomnú formu, často býva súčasťou inej zmluvy. ZZŠ neupravuje jej formu, a preto okrem výslovného písomného prejavu dôkazom o jej uzavretí prichádza do úvahy aj jednostranné vyhlásenie dlžníka o udelení vyplňovacieho práva, ktoré majiteľ prijme. Z hľadiska právnej istoty sa však samozrejme odporúča dohodu o vyplňovacom práve k blankozmenke uzatvárať v písomnej podobe. Dohoda o vyplňovacom práve k blankozmenke určuje, kto, kedy a akým spôsobom môže obsah blankozmenky doplniť. Účastníkmi dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke sú vystaviteľ blankozmenky a jej prvý nadobúdateľ. ZZŠ nijako nelimituje, koľko nevyplnených miest môže blankozmenka obsahovať. Rozsah vyplňovacieho oprávnenia vyplýva jednak s textu samotnej blankozmenky, teda z okruhu bielych (blanko) miest, ktoré blankozmenka obsahuje, a jednak z obsahu dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke. Ak je blankozmenka emitovaná za účelom zabezpečenia pohľadávky, je potrebné obvyklosť obsahu zmenky (t. j. vyplnenej blankozmenky) hľadať v zabezpečovanom vzťahu, čiže zmenka by mala byť vyplnená tak, aby jej obsah zodpovedal zabezpečovanej pohľadávke. Doplnením chýbajúcich častí vzniká zmenka, s ktorou treba zaobchádzať tak, ako by už od počiatku mala obsah, ktorý bol doplnený neskôr, čo je dôležité najmä pri zmenkových úkonoch, pretože napr. blankozmenku nie je možné protestovať. Konečný obsah zmenky v ideálnom prípade zodpovedá dohode o vyplňovacom práve. Pri vyplnení ktoréj je v rozpore s dohodou dostane zmenka iný obsah, čo ale nespôsobuje jej neplatnosť. Protizmluvné doplnenie musí zmenkový dlžník napadnúť námietkami. Pokiaľ bola doplnená vyššia suma, ako bolo dohodnuté, je v tejto nesprávnej sume obsiahnutá aj správna nižšia suma. Do výšky čiastky zodpovedajúcej dohode o vyplňovacom práve nejde o porušenie dohody a námietka by v tomto prípade nemala byť úspešná. Pokiaľ zmenka ostala medzi pôvodnými účastníkmi, bude námietka účinná, pokiaľ dlžník preukáže doplnenie v rozpore s dohodou o vyplňovacom práve. Blankozmenka môže v praxi slúžiť na zabezpečenie istiny z kauzálneho vzťahu, ako aj úrokov, zmluvných pokút, preukázateľne vynaložených nákladov a pod. Je na dohode zmluvných strán, čo budú brať ako blankozmenkou zabezpečovanú pohľadávku podľa dohody o vyplňovacom práve k blankozmenke.

47. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

48. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

49. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

50. Podľa § 217 ods. 1, prvá veta CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

51. Navrhovanie dôkazov má priamu súvislosť s povinnosťou tvrdenia. Dôkaznú povinnosť môže účastník v konaní plniť od jeho samotného začiatku, pričom povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia účastníka s tým, že nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou hrozbu takého rozhodnutia súdu, ktoré vychádza so skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo dostatočne nesplnil svoju dôkaznú povinnosť. Dôkazným bremenom pritom rozumieme zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V prípade dôkaznej núdze sa neúspech pričíta tomu účastníkovi, na ktorom podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

52. Nebolo medzi účastníkmi sporné uzatvorenie Úverovej zmluvy č. 453/CC/16 (pôvodne 194/AUOC/04) dňa 7.5.2004 v znení viacerých dodatkov, na základe ktorej žalobca ako veriteľ a spoločnosť AGROPRET - PULZ, s.r.o. ako dlžník v zastúpení konateľmi Ing. W., poskytol žalobca dohodnutú úverovú linku vo výške 276.808.94 eur (10.000.000 Sk) za účelom financovania jeho prevádzkových potrieb. Následne viacerými dodatkami bol upravovaný obsah zmluvy. Dňa 9.6.2015 uzatvorili žalobca ako banka a spoločnosť AGROPRET - PULZ, a.s ako vystaviteľ a PZ. ako avalista 2 Zmluvu o

zmenkovom vyplňovacom práve (č.l. 166 spisu) za účelom zabezpečenia pohľadávky banky z úverovej zmluvy zo dňa 7.5.2004. Predmetom zmluvy je dohoda strán o spôsobe a podmienkach blankozmenky. Avalista 1 a 2 sú priamo alebo nepriamo majiteľmi akcií, ktoré u každého predstavujú 50 % podiel na základnom imaní vystaviteľa. Banka je oprávnená uplatniť zmenkové vyplňovacie právo a vyplniť blankozmenku, ak vystaviteľ neuhradí riadne a včas splatnú pohľadávku alebo jej časť. Za vystaviteľa podpísali zmluvu J.ič ako predseda predstavenstva a W. ako člen predstavenstva, ktorí podpísali zmluvu zároveň ak ako avalisti. Zo zmenky (č.l. 4 spisu) mal súd preukázané, že dňa 9. júna 2015 v Trnave spoločnosť AGROPRET - PULZ, a.s., v zastúpení predsedom predstavenstva J. a členom predstavenstva W. vystavila žalobcovi blankozmenku bez protestu splatnú v Slovenskej Sporiteľni, Tomášikova 48, Bratislava, s tým, že dátum splatnosti 30. apríla 2019 a zmenečná suma 1.001.283,23 eur sú vlastnoručne dopísané do danej zmenky, ako avaly sú na zmenke uvedení W. pri ktorých menách sa nachádzajú vlastnoručné podpisy oboch avalistov. Žalobca oznámil podaním zo dňa 8.4.2019 žalovaným, že v zmysle Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve vyplnil dňa 8.4.2019 do blankozmenky vystavenej dňa 9.6.2015 údaje: suma 1.001.283,23 eur, mena: EUR, dátum splatnosti: 30. apríla 2019, miesto platenia: Slovenská sporiteľňa, a.s. Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, pričom týmto vyplnením sa z blankozmenky stala vlastná zmenka. Zároveň bolo žalovaným oznámené, že zmenka bude 30.4.2019 predložená na platenie a aby sa dostavili na jej zaplatenie.

53. Žalobca si v konaní potom uplatňuje voči žalovaným ako avalistom zo zmenky nárok na zaplatenie dlhu vo výške 1.001.283,23 eur, zmenkového úroku a odmeny. Žalovaní sa v konaní bránia tým, že právne úkony predchádzajúce právnomu titulu (zmenke) na základe, ktorého sa žalobca domáha v súdnom konaní svojho nároku voči žalovaným - Zmluva o úvere a Zmluva o zmenkovom vyplňovacom práve sú neplatnými právnym úkonom, či už z dôvodu ich relatívnej neplatnosti podľa § 40a v spojení s § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj z dôvodu absolútnej neplatnosti pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

54. Relatívnu neplatnosť právnych úkonov žalovaní vidia v tom, že žalovaní uzatvorili - Zmluva o úvere a Zmluva o zmenkovom vyplňovacom práve v dobe keď boli obaja ženatí, z ktorého dôvodu sa podľa žalovaných vyžaduje v zmysle § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) súhlas druhého manžela s takýmto úkonom, nakoľko podľa názoru žalovaných išlo pri uzatváraní oboch zmlúv o nakladanie so spoločnými vecami vzhľadom na dôsledky prípadnej exekúcie a nešlo vzhľadom na výšku dlhu o bežnú vec. Manželky žalovaných však k takýmto právnym úkonom súhlas nedali a preto sú zmluvy (relatívne) neplatné. V tejto súvislosti žalovaný poukázal predovšetkým na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 26/2010 z 8. decembra 2010, v ktorom podľa žalovaných Ústavný súd SR v obdobnej veci vyslovil názor, že pri právnom úkone (v danom prípade Dohoda o pristúpenie k záväzku) ide o nakladanie so spoločnými vecami a to predovšetkým vzhľadom na účinnosť, následok (právny dôsledok) realizovaného právneho úkonu, ktorý sa v prípade exekúcie, uspokojenia dotkne celého bezpodielového spoločenstva manželov (ďalej BSM), teda sféry spoločných vecí. Podľa názoru Ústavného súdu SR postačí ak ide o vzťah sekundárny (nepriamy), či vzťah účinkov alebo možných dôsledkov právneho úkonu vo sfére spoločných vecí. Žaloba následne argumentoval (č.l. 230) tým, že nejde o nakladanie so spoločnými vecami, nakoľko nedošlo k dispozícii s predmetom BSM, ktorého predmetom nemôžu byť záväzky, ale len to čo môže byť predmetom vlastníctva (za predmet vlastníctva sa nepovažujú pohľadávky a záväzky, dlhy). Nebol preto potrebný súhlas manželiek žalovaných. Žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia súdov obsahujúce totožný právny záver a právne posúdenie (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 27/2017, 4Cdo/234/2010) pričom súdy mali vedomosť o obsahu Nálezu Ústavného súdu SR I. ÚS 26/2010.

55. Súd sa pri posudzovaní relatívnej neplatnosti predmetných právnych úkonov stotožňuje v celom rozsahu s právnou argumentáciou a právnym názorom žalobcu a má za to že základným predpokladom v zmysle § 145 ods. 1 OZ je existencia právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí pričom spoločnými vecami sú tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom BSM alebo ich správou. Predmetom BSM môže byť len to čo môže byť predmetom vlastníctva a to nie sú záväzky. Súd má tak zato, že pod spojením „vybavovanie vecí týkajúcich sa spoločných vecí“ sa rozumie len priame nakladanie a správa spoločného majetku. Žalovaní pri uzatváraní Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve (a najmä pri vystavovaní samotnej zmenky) konali jednoznačne v úmysle prebrať na seba záväzok z úverovej zmluvy, záväzku je tak predmetom daného konkrétneho právneho úkonu a žalovaní pri jeho realizácii „nevybavovali“ preto vec dotýkajúcu sa spoločných „vecí“. Preto v tomto konkrétnom prípade podľa názoru súdu nejde o dispozíciu so spoločnou vecou ako nesprávne v konaní tvrdia a vykladajú

žalovaní a nebol preto ani potrebný súhlas manželiek žalovaných v zmysle zák. ust. § 145 ods. 1 OZ. Žalovaní pri svojej právnej argumentácii poukázali na Nález Ústavného súdu SR I. ÚS 26/2010. Súd sa ale so závermi a právnym názorom obsiahnutým v predmetom náleze nestotožňuje. Ústavný súd SR nedostatočne zdôvodnil a nevysvetlil z akého dôvodu sa prikláňa a má za rozhodujúci účinok, následok právneho úkonu a nie je pre Ústavný súd SR až tak rozhodujúci samotný predmet dispozície. Ústavný súd SR nevysvetlil prečo „uprednostnil“ vzťah „sekundárny“ pred vzťahom „priamym, bezprostredným“ k spoločným veciam pri interpretácii obsahu normatívneho textu „vybavovanie vecí týkajúcich sa spoločných vecí“. Z akého dôvodu podľa jeho názoru „postačí, ak ide o vzťah sekundárny“. Ústavný súd SR žiadnym spôsobom nevysvetlil prečo uprednostnil pri svojom výklade a právnom posúdení „ochranu“ manžela dlžníka pred „ochranou“ veriteľa manžela. Treba zdôrazniť, že uvedené nevysvetlili a presvedčivo nezdôvodnili v konaní ani samotní žalovaní a pri svojej argumentácii sa výlučne obmedzili iba na „zdôvodnenie“ predmetného nálezu ÚS SR. Žalovaní sa uspokojili s odôvodnením Ústavného súdu SR a nepokladali v tomto smere za účelné túto argumentáciu ďalej rozvíť a to aj napriek vedomosti, že obsah nálezu nie je všeobecne súdmi akceptovaný. V prípade ak žalovaní zotrvali na právnej obrane prevzatej z predmetného nálezu, tak bolo vzhľadom na argumentáciu žalobcu a individuálne okolnosti prípadu nutné ju širšie a presvedčivo zdôvodniť. O tom, že zákonodarca chcel v § 145 ods. 1 riešiť len priame nakladanie so spoločnou vecou, a nie sekundárne dopady, svedčí navyše aj systematika Občianskeho zákonníka. Úprava bezpodielového spoluvlastníctva je totiž zaradená do jeho druhej časti venovanej vecným právom, konkrétne do jej druhej hlavy pojednávajúcej o spoluvlastníckom práve. Táto systematika naznačuje, že § 145 ods 1 Občianskeho zákonníka sa týka výkonu vlastníckeho práva, teda práva vec držať užívať, požívať jej plody a nakladať s ňou. Pri záväzkoch, ktoré majú len sekundárny vzťah k spoločnej veci, akými sú napríklad prístupenie k dlhu, či prijatie pôžičky alebo úveru, sa však ani jedno z týchto nevykonáva. Súd pokladá za potrebné ešte dodať, že na daný prípad by bolo možné aplikovať aj zák. ust. § 148a ods. 1 OZ, v zmysle ktorého sa „na použitie majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov potrebuje podnikateľ pri začatí podnikania súhlas druhého manžela. Na ďalšie právne úkony súvisiace s podnikaním už súhlas druhého manžela nepotrebuje“. Zmluva o úvere ako aj Zmluva o zmenkovom vylňovacom práve, tak aj zmenka boli žalovanými bezpochyby uzatvárané v súvislosti s podnikaním a o podnikaní žalovaných mali ich manželky vedomosť, t.j. bezpochyby s ním v počiatku súhlasili (opak nebol v konaní ani žalovanými tvrdeny). Aj z uvedeného dôvodu má preto súd zato, že súhlas manželiek žalovaných s uzatvorením predmetných právnych úkonov nebol potrebný a jeho absencia tieto úkony neplatnými nerobí.

56. Nakoľko sa súd pri svojom rozhodovaní priklonil k právnemu názoru, že pre posúdenie či ide alebo nejde o nakladanie zo spoločnou vecou je rozhodujúci vzťah k spoločným veciam „priamy, bezprostredný“ a nie „sekundárny“ tak vysporiadavanie sa s ďalšou argumentáciou Ústavného súdu SR (a potom aj totožnou argumentáciou žalovaných) v tejto súvislosti je bezpredmetné a irelevantné a to aj napriek tomu, že v priebehu konania k danému žalovaným vypočúval. Napr. Ústavný súd SR v náleze uviedol, že „pri skúmaní sekundárnych dopadov a možných nepriamych dôsledkov právneho úkonu vo sfére majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, sa musí predovšetkým zisťovať, či manžel, ktorý bol účastníkom právneho úkonu, vlastnil v čase jeho uskutočnenia majetok relevantnej hodnoty mimo masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý by mohol byť predmetom exekučného uspokojenia jeho veriteľa“. Žalovaní potom v konaní tvrdili, že nakoľko žalobca doposiaľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by žalovaní vlastnili majetok mimo masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, z ktorého by mohla byť uspokojená pohľadávka žalobcu, tak by sa vyžadovala aplikácia ustanovenia § 145 ods. 1 OZ. Tieto úvahy a dokazovanie v tomto smere nie sú podstatné, nakoľko pri právnom posúdení veci ako je vyššie zdôvodnené tieto skutočnosti (či mali žalovaní nejaký majetok mimo alebo iba v rámci BSM, iba v ktorom prípade by bolo možné hovoriť o sekundárnych dopadov a teda o nakladaní so spoločnou vecou) nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci samej. Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR aj Ústavného súdu SR vyplýva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Z uvedeného dôvodu sa súd ani podrobnejšie nezaoberal ďalšou právnou argumentáciou žalovaných v tomto smere a ďalším dokazovaním. Zásadné okolnosti uzatvorenia predmetných právnych úkonov sú jednoznačne preukázané a to, že žalovaní mali vedomosť o záväzku, jeho výške, podmienkach jeho úhrady atď. a slobodne, vážne, dobrovoľne zabezpečili jeho úhradu

vystavením zmenky, ktorej predchádzalo uzatvorenie zmluvy o jej vyplnení. Ďalšie okolnosti ako napr. akým spôsobom žalobca zisťoval (v akom konkrétnom rozsahu) z čoho a z akého majetku sa môže uspokojiť v prípade jeho nesplnenia nie sú pre rozhodnutie až tak dôležité a zásadné. Je treba dodať, že je vecou žalobcu ako veriteľa akým spôsobom a či si zisťuje z akého majetku môže byť prípadne exekúciou uspokojený a je to jeho podnikateľským rizikom, ak uzatvára vzťah (poskytuje úver, volí si typ zabezpečenia napr. zmenku, záložné právo a pod.) akým spôsobom a ako precízne si zisťuje „bonitu“ klienta (dlžníka ako aj avala). V danej veci bola pohľadávka žalobcu zabezpečená zmluvne dohodnutým spôsobom (zmenkou) a úvahy o tom, či mal žalobca skúmať ešte bližšie majetok dlžníkov, z ktorého by sa prípadne uspokojil a či bol pri tom „lahkovážny“ alebo postupoval „nedbanlivo“ sú irelevantné.

57. Nie je možné sa ďalej stotožniť ani s názorom, že jedinou možnou ochranu manžela dotknutého právnymi úkonmi druhého manžela nad rámec bežných vecí, týkajúcich sa spoločných vecí obsahuje ust. § 145 ods. 1 OZ, a že iba vďaka tomuto ustanoveniu sa môže brániť pred negatívnym účinkom právneho úkonu žalovaného. Nepriaznivé dopady sú dôsledkom existencie bezpodielového spoluvlastníctva, s ktorým je spätá nutnosť vzájomného zdieľania majetkového osudu manželov do doby, pokiaľ ich BSM trvá. Nie je sporné, že účinok a právny následok daného úkonu nastane aj vo sfére BSM, tento však bolo možné (!) eliminovať zákonným spôsobom napr. zrušením BSM prípadne jeho zúžením dohodou, čo sa v danom prípade nestalo a preto manželka žalovaného musí strieť, aby žalobcova pohľadávka bola uspokojená z majetku v BSM oboch manželov. Treba zdôrazniť, že negatívne dopady mohli eliminovať nie len žalovaní, ale aj ich manželky zmenou rozsahu BSM, prípadne jeho zrušením (§ 148a ods. 2 OZ). Manželky žalovaných vedeli, že žalovaní podnikajú a s podnikaním je vždy spojené riziko negatívneho vplyvu na majetok. Manželky žalovaných však boli k tomuto riziku ľahostajné, sami neučinili žiadne kroky na eliminovanie rizika, a preto nesú zodpovednosť aj za negatívne dopady na ich majetok v BSM. Je bežné a obvyklé, že v manželstvách kde manžel podniká, tak druhý manžel, ktorý oprávnenie na podnikanie nemá súdnou cestou zruší BSM, aby sa prechádzalo dopadu negatívnych vplyvov podnikania na sféru spoločného majetku a tým sa zníži aj riziko postihu majetku druhého z manželov. Ak žalovaní spolu s manželkami v dobe keď sa im podnikateľky darilo, ako sa vyjadrili pred súdom, „nepokladali za potrebné“ zrušiť BSM, tak sa sami vystavili riziku postihnutia exekúciou spoločného majetku a sú sami zodpovední za prípadný negatívny dopad nezdarov podnikania na spoločný majetok. Ako sa v konečnom dôsledku ukázalo tak zrušenie BSM za trvania manželstva bolo nakoniec vhodné (a potrebné). Zákonný rámec tak obsahuje aj iné možnosti ochrany druhého manžela a nemôže byť v žiadnom prípade na ťarchu žalobcu ak žalovaní (prípadne ich manželky, ktoré sa teraz domáhajú ochrany) takúto zákonnú možnosť nevyužili a druhému manželovi ochranu neposkytli, hoci mohli a nič im v tom nebránilo.

58. Súd tak dospel k záveru, že Zmluva o úvere a Zmluva o zmenkovom vylňovacom práve nie je neplatná z dôvodu absencie súhlasu manželiek žalovaných s ich uzatvorením. K uzatvoreniu zmlúv nebol potrebný v zmysle § 145 ods. 1 OZ ich súhlas nakoľko základnou podmienkou aplikácie cit. zák. ustanovenia je existencia právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí a pokiaľ táto podmienka splnená nie je ako tomu bolo v danom prípade, keďže zmluvy sa priamo netýkajú vecí v BSM (týkajú sa záväzkov, ktoré vecou v právnom slova zmysle nie sú a nie sú preto ani predmetom vlastníctva ani bezpodielového spoluvlastníctva) sú úvahy o tom, či išlo o bežnú vec alebo nie (ako tvrdí žalovaný s poukazom na výšku úveru) a teda či k právnemu úkonu bol alebo nebol potrebný súhlas manželky žalovaného bezpredmetné. Následne avalovaním zmenky nevznikol spoločný záväzok manželov, ale iba záväzok žalovaných, pretože nešlo o vybavovanie záležitostí týkajúcich sa spoločných vecí v BSM a z toho dôvodu k takémuto právnemu úkonu nebol ani potrebný súhlas manželiek žalovaných. Na záver súd ešte dodáva, že v zmysle § 40a druhá veta OZ sa žalovaní sami ani nemôžu dovolávať relatívnej neplatnosti z toho dôvodu, že nimi tvrdenú neplatnosť by spôsobili sami svojim konaním tým, že uzatvorili právne úkony bez súhlasu manželiek hoci takýto súhlas ako v súčasnosti tvrdia bol nutný, čo je opäť len ďalší dôvod na vyhodnotenie právnej obrany žalovaných spočívajúcej v námietke relatívnej neplatnosti ako nedôvodnej.

59. Čo sa týka žalovaným tvrdenej absolútnej neplatnosti právnych úkonov v zmysle § 39 OZ, tak súd má za to, že nie sú v rozpore s dobrými mravmi (nepriečia sa dobrým mravom) a nestotožňuje sa bez ďalšieho s právnym názorom obsiahnutým v Náleze Ústavného súdu I. ÚS 26/2010, právnym názorom žalovaných. Ústavný súd SR v náleze uviedol, že treba zohľadniť tú skutočnosť, že manžel realizoval podnikateľskú činnosť nie vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, ale účasťou na podnikaní právnickej osoby - spoločnosti s ručením obmedzeným. Pojmovým znakom tejto obchodnej

spoločnosti je práve obmedzené ručenie spoločníka za jej záväzky a aj oddelenie záväzkov spoločnosti a spoločníka. Spoločnosť zodpovedá celým svojim majetkom, spoločník ručí do výšky nesplateného vkladu. Preto sa javí v rozpore s dobrými mravmi ak spoločník bez súhlasu manželky dohodou s veriteľom pristúpi k záväzku spoločnosti. Tunajší súd má za to, že pre posúdenie konania žalovaných v rozpore s dobrými mravmi je nutné predovšetkým zohľadniť individuálne okolnosti konkrétneho prípadu bez čoho nie je možné prijať automaticky závery rozhodnutí, na ktoré v tejto súvislosti poukázal žalovaný. Nie je možné hodnotiť a posudzovať úkon v rozpore s dobrými mravmi, výlučne len na základe toho že ho uzatvárali žalovaní ako predseda predstavenstva a člen predstavenstva ako akcionári dlžníka, ktorí neručia za záväzky spoločnosti, pričom v prípade uspokojenia záväzku by bol postihnutý aj majetok manželky. Žalovaní sami ako fyzické osoby dobrovoľne, slobodne avalovali zmenku čím poskytli zabezpečenie záväzku obchodnej spoločnosti, v ktorej sú akcionármi a prebrali (popri spoločnosti) na seba zodpovednosť a záväzok spoločnosti. Zákon takéto konanie nevylučuje a teda zjavne pripúšťa, bez ohľadu na dôsledky, ktoré sa potencionálne môžu prejaviť aj v sfére spoločného majetku avalistu a jeho manžela. Toto riziko možných negatívnych dopadov podstúpili žalovaní slobodne a dobrovoľne. Preto konanie žalovaných voči žalobcovi pri právnom úkone nemožno vnímať ako v rozpore s dobrými mravmi. Treba ale dodať, že pokiaľ žalovaní majú za to, že k právnomu úkonu bol potrebný súhlas druhého manžela a úkon vykonali aj napriek jeho absencii, tak takéto konanie, ale výlučne vo vzťahu k manželke (!) by bolo možné hodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Teda nie vykonanie právneho úkonu ako takého, ale konanie žalovaného voči manželke, ktorý ju „obišiel“, realizoval právny úkon bez jej vedomia a súhlasu. Takéto ne/konanie žalovaných voči manželke nemôže však byť v žiadnom prípade na ťarchu žalobcu a robiť právny úkon neplatný pre rozpor s dobrými mravmi a spôsobovať neplatnosť právneho úkonu. Tvrdenie žalovaných v konaní, že o nutnosti súhlasu manželky v čase uzatvárania zmluvy nevedeli a o tejto potrebe sa dozvedeli až neskôr sa javia súdu len ako účelové a špekulatívne. Nie je síce možné vylúčiť žalovaných „nezalosť práva“, ale takéto nezalosť je len a len na ťarchu im samým a nemôže ich žiadnym spôsobom ospravedlňovať.

60. Ústavný súd SR v náleze v súvislosti s posudzovaním rozporu s dobrými mravmi sa taktiež vyslovil: „...spoločník (fyzická osoba) bez súhlasu svojho manžela s dohodou s veriteľom pristúpil k záväzku spoločnosti, a teda sa stane spoločníkom a nerozdielnym dlžníkom popri spoločnosti, pričom predpokladaným cieľom tohto konania je vytvoriť možnosť exekučného usporiadania predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do BSM“. Žalovaní sa v konaní vyjadrili, že si neboli vedomí všetkých právnych následkov spojených s uzatvorením predmetných právnych úkonov, a to konkrétne si neboli vedomí, že v prípade exekúcie bude postihnutý aj majetok v BSM. V konaní tak nebolo preukázané, že predpokladaným cieľom, zámerom konania žalovaných bolo vytvorenie možnosti exekúcie vecí patriacich do BSM. Žalovaní takýto zámer nemali a bez jeho naplnenia nie je možné opäť v rámci úvah Ústavného súdu SR hovoriť pri uzatváraní predmetných právnych úkonov o to, že tieto boli uzatvárané v rozpore s dobrými mravmi.

61. Žalovaní taktiež považujú predmetné právne úkony, ktorými žalovaní na seba prevzali zabezpečenie dlhu v značnej výške za neprimerané zaťaženie žalovaných a v rozpore s dobrými mravmi, čo taktiež vedie k neplatnosti právneho úkonu. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn.: 3Co/3/2011. Po oboznámení sa so znením tohto rozsudku má súd za to, že predmetný rozsudok nie je relevantným dôkazom, na ktorý by mal konajúci súd v danom spore prihliadať a ani na právne názory v ňom uvedené, a to z dôvodu diametrálne odlišného skutkového a právneho stavu od skutkového a právneho stavu existujúceho v danom spore. Žalovanému (a ani dlžníkovi) nebol poskytnutý žiadny spotrebiteľský úver, žalovaný nepožíva postavenie spotrebiteľa, a preto na daný spor nie je možné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako ani ustanovenia Občianskeho zákonníka pojednávajúce o spotrebiteľských zmluvách. Žalovaní avalovali zmenku vystavenú v súvislosti s Úverovou zmluvou slobodne a s plným vedomím o právnom dôvode a výške záväzku, nakoľko v čase podpisu Zmluvy o úvere ako aj zmluvy o vyplnení zmenky, tak aj zmenky boli a aj v súčasnosti sú štatutárnym orgánom obchodnej spoločnosti AGROPRET - PULZ a akcionármi uvedenej obchodnej spoločnosti. Žalovaní teda veľmi dobre poznali aj finančnú kondíciu obchodnej spoločnosti a vedeli posúdiť aj možnosť vzniku povinnosti uhradiť za danú obchodnú spoločnosť záväzok vzniknutý z úverovej zmluvy iste majú za to, že avalovanie zmenky nie je pre nich neprimeraným zaťažením, inak by logicky daný právny úkon slobodne a dobrovoľne nerealizovali. Preto má súd za to, že nešlo a nejde o žiadne neprimerané zaťaženie žalovaných.

62. Súd tak dospel k záveru, že predmetné právne úkony svojim obsahom ani účelom dobrým mravom neodporujú, nepriečia sa im a nie sú preto ani absolútne neplatné.

63. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že zmenka obsahuje všetky zákonné náležitosti a predložením jej prvopisu žalobca svoje práva majiteľa zmenky preukázal. Súd mal tiež preukázané, že zmenka zabezpečovala pohľadávky žalobcu zo Zmluvy o úvere zo dňa 7.5.2004. Vydaná bola ako blankozmenka bez vyplnených údajov o dátume splatnosti a výške zmenkovej sumy. V ten istý deň účastníci uzavreli Dohodu o vyplňovacom zmenkovom práve k blankozmenke, podľa ktorej mal žalobca právo doplniť chýbajúce údaje za splnenia vopred dohodnutých podmienok (že sa dlžník dostane do omeškania so zaplatením úveru).

64. Žalobcom predložený prvopis zmenky obsahuje všetky zákonné náležitosti predpísané pre vlastnú blankozmenku zmenku. Zmenka je dokonalým a nesporným listinným cenným papierom, práva a povinnosti z nej sú definované len samotnou zmenkovou listinou a len od nej závislé. Keďže zmenka, z ktorej si žalobca uplatňuje práva obsahuje všetky zákonom ustanovené náležitosti a je z formálneho hľadiska platnou zmenkou, nemá žalobca povinnosť svoj nárok preukázať iným spôsobom, než originálom zmenky. Pre veriteľa je obrovskou výhodou jej rýchla a jednoduchá vymožiteľnosť. Držiteľ zmenky tak pri vymáhaní nemusí dokazovať nič iné okrem toho, že je platná (splňa formálne náležitosti) a že je jej majiteľom. Čo v danom prípade žalobca bezpochybnosti preukázala.

65. V konaní nebolo preukázané tvrdenie žalovaných, že právne úkony sú absolútne a ani relatívne neplatné. Súd preto pri posudzovaní nároku žalobcu vychádza z platného uzatvorenia Zmluva o úvere, Zmluvy o zmenkovom vyplňovacom práve, vystavenia zmenky, pričom jej avalovaním žalovanými im vznikla povinnosť uhradiť dlh zo Zmluvy o úvere žalobcovi. Treba zdôrazniť, že platnosť zmenky ako právneho titulu na základe ktorého si žalobca uplatňuje svoj nárok spochybnená nebola! Žalovaní si povinnosť zo zmenky nesplnili, dlh žalobcovi neuhradili a preto súd žalobu pokladá za dôvodne podanú a uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu spolu s príslušenstvom.

66. Treba zdôrazniť, že zmenka je vysoko formálny, dokonalý a abstraktný záväzok a žalobca nebol v tomto prípade v konaní povinný preukazovať nič iné ako to, že je majiteľom zmenky. Osoba, ktorá blanko zmenku podpísala, má právo na námietky, teda najmä námietky súvisiace s vyplňovacím právom, pričom platí, že dlžník z takejto zmenky musí preukázať, že zmenka bola vyplnená odlišne od dohody. Žalovaní v konaní nepreukázali, žeby žalobca vyplnil chýbajúce údaje na blankozmenke v rozpore s písomnou dohodou o jej vyplnení, v rozpore so zmluvnými dojednaniami, podmienkami jej vyplnenia, s ktorými aj žalovaní súhlasili a boli oboznámení. Zmluva o úvere, Dohoda o vyplňovacom zmenkovom práve ako aj zmenka sú podpísané oboma žalovanými a preto nie je pochýb o tom, že mali vedomosť o podmienkach vyplnenia zmenky (ako aj o rozsahu dlhu a podmienkach jeho splatenia). Žalovaní v konaní spochybnili výšku zmenkovej sumy z dôvodu konkurzu obchodnej spoločnosti AGROPRET-PULZ a.s. (dlžníka) s tým, že nejaký majetok by mal byť podľa ich vedomostí už aj v konkurze speňažovaný. Žalovaní žiadnym bližším spôsobom nešpecifikovali ako môže skutočnosť vyhlásenia konkurzu na dlžníka spochybnovať výšku zmenkovej sumy a tým aj spôsob jej vyplnenia, t.j. spochybnovať, že nebola vyplnená v súlade s dohodou o jej vyplnení do zmenky. Tu je treba potom zdôrazniť, že zmenkové ručenie je zabezpečovacím vzťahom, v ktorom zmenkový ručiteľ vyznačí svoj záväzok popri niektorej inej zmenkovo zaviazanej osobe. Záväzok ručiteľa je akcesorický ku zmenke ako listine a je nezávislý na záväzku dlžníka. Žalovaní sa ako avaly zaviazali ručiť za zaplatenie zmenky výstavcom. Vyplňovacie právo dáva majiteľovi blankozmenky možnosť, aby sám svojim vlastným konaním celkom nezávisle od dlžníkov (t. j. vystaviteľa blankozmenky a avalistov) premenil listinu, ktorá je zatiaľ len zárodkom zmenky, na zmenku dokonalú. Avalista je samostatný zmenkový dlžník, ktorý zodpovedá za zaplatenie zmenky. Avalista nezaisťuje povinnosť za toho-ktorého zmenkového dlžníka, ale zaisťuje zaplatenie zmenky ako takej. Avalista sa zaručuje vo vzťahu ku konkrétnej osobe - avalátovi, pričom podľa tohto kritéria sa určuje iba postavenie avalistu, či ide o priameho dlžníka, alebo nepriameho dlžníka v závislosti od postavenia avaláta. Uvedené však nemá vplyv na skutočnosť, že avalista zodpovedá za zaplatenie záväzku zo skriptúry (zmenky). Zásada subsidiarity pri avale je potláčaná úplne. Pri uplatňovaní práva sa jej potláčanie prejavuje aj v tom, že majiteľ zmenky môže uplatňovať svoj nárok voči avalátovi bez ohľadu na to, či skôr využil svoje právo a uplatnil najprv svoj nárok voči avalátovi, v tomto prípade dlžníkovi AGROPRET-PULZ, a.s., a preto žalobca považuje v plnom rozsahu námietku žalovaného za nedôvodnú. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že zmenka bola vyplnená žalobcom v súlade s Dohodou o jej vyplnení a žalovaným vznikla solidárna povinnosť na jej základe poskytnúť

žalobcovi uplatnené plnenie, preto súd žalobe vyhovel v celom rozsahu spôsobom ako je uvedené vo výroku rozsudku.

67. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

68. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

69. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

70. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v celom rozsahu (za zaplatený súdny poplatok, trovy právneho zastúpenia), uložil žalovaným povinnosť ich žalobcovi spoločne a nerozdielne zaplatiť s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd až po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde,
proti ktorého rozsudku smeruje (§ 355, § 362 CSP)

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 365 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 zák. č. 233/1995 Z.z.).

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods.1 zák. č. 233/1995 Z.z.),
kauzálne príslušným je Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 zákona č. 233/1995 Z.z.).“